

«Παρεμβαίνοντες...»

Αποκρίσεις σὲ ὑπεύθυνους Γονεῖς Ἑνότης 3: Ἠθικὴ καὶ θρησκευτικὴ ἀγωγή τῶν παιδιῶν

**ια. Πόσο μπορεῖ σήμερα ἡ Ἐκκλησία
νὰ βοηθήσει τοὺς νέους
στὶς πνευματικὲς τοὺς ἀναζητήσεις;**

Μπορεῖ ἀσφαλῶς, ὡς Θεανθρώπινος Ὁργανισμός, ἀφοῦ εἶναι τὸ Σῶμα τοῦ Χριστοῦ μὲ Κεφαλὴ τὸν Ἰδιο, νὰ τὸ πετύχει. **Καὶ** πρέπει νὰ τὸ κάνει μὲ κάθε μέσο, γιατί δὲν **πρόκειται μόνο** γιὰ τὴν ἠθικὴ ἀνάπτυξη τοῦ παιδιοῦ, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν σωτηρία τῆς ψυχῆς του.

Τὸ ζήτημα εἶναι, ὅτι ἡ Ἐκκλησία θὰ πρέπει μὲ τὰ χρόνια νὰ βρίσκει καὶ τίς κατάλληλες μεθόδους γιὰ νὰ πλησιάσει τοὺς νέους, χωρὶς αὐτὸ νὰ σημαίνει, ὅτι θὰ κάνει «ἐκπτώσεις» σὲ θέματα Πίστεως!

Οἱ νέοι ἐκτιμοῦν τίς πνευματικὲς ἀξίες καὶ τοὺς εἰλικρινεῖς ἀνθρώπους πού ἔχουν μιὰ ζωὴ ἀντάξια αὐτῶν πού πιστεύουν.

Κατὰ συνέπειαν, θὰ πρέπει κατὰ κύριο λόγο αὐτοὶ πού ἐκπροσωποῦν τὴν Ἐκκλησίαν νὰ εἶναι ἀκέραιοι ἄνθρωποι καὶ πνευματικὰ ἀναγεννημένοι. **Τὸ παράδειγμα εἶναι αὐτὸ πού** θὰ μᾶς σώσει καὶ ὄχι τὰ λόγια...

Δόξα τῷ Θεῷ, ἔχουμε καὶ σήμερα ἐνάρετους ἀνθρώπους, Κληρικούς καὶ λαϊκοὺς, πού μποροῦν νὰ χειραγωγήσουν τὴν νεότητα πρὸς τὸν δρόμο τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας Του.

Υπάρχουν παράλληλα καὶ οἱ Ἅγιοι, φανεροὶ καὶ ἀφανεῖς, γιατί ἡ Ἐκκλησία εἶναι ζωντανὴ ἀνὰ τοὺς αἰῶνες καὶ ὄχι χθεσινὸ κατασκεῦασμα...

Ὁ Παιδο-Ψυχίατρος
Ἐπεταί *συνέχεια*

30.03.2025 ἐκ. ἡμ.,
† Λαζάρου Ἀνάστασις
† Ὁσίου Ἰωάννου τῆς Κλίμακος